

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Р1 295/2018

25.12.2019. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Срећко Ивановић, адвокат из ..., против противника предлагача ДД из ..., чији је пуномоћник Ненад Глишић, адвокат из ... и ЂЂ у стечају из ..., чији је заступник стечајни управник Агенције за лиценцирање стечајних управника из Београда, ради утврђивања накнаде за одузето земљиште, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Пожаревцу и Основног суда у Смедереву, Судска јединица у Ковину, на седници одржаној 25.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, стварно је надлежан Основни суд у Смедереву.

Образложење

Основни суд у Смедереву, Судска јединица у Ковину, решењем Р1 111/15 од 18.09.2017. године, раздвојио је поступак ради утврђивања накнаде за одузето земљиште између ванпарничних странака у овом предмету (став први изреке), огласио стварно ненадлежним за поступање у овом предмету у односу на противника предлагача ЂЂ у стечају (став други изреке) и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Привредном суду у Пожаревцу, у односу на противника предлагача ЂЂ у стечају, као стварно надлежном суду. У образложењу је указао, да је противник предлагача ЂЂ у стечају поднеском од 23.02.2016. године истакао приговор стварне и месне ненадлежности Основног суда у Смедереву. Затим, како се у овом предмету ради о утврђивању накнаде за одузето земљиште, имајући у виду да је противник предлагача ЂЂ у стечају, да тај суд није стварно надлежан и да је неопходно да се поступак у односу на противника предлагача који је у стечају раздвоји, како би се даље могао водити према противнику предлагача ДД, због чега је на основу члана 58. Закона о парничном поступку, а у вези члана 30. Закона о ванпарничном поступку, одлучио као у изреци.

Привредни суд у Пожаревцу, није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис Р 39/18 од 12.06.2018. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу стварне надлежности између судова разне врсте. У образложењу је указао, да, како у конкретној ситуацији предлагачи

траже у ванпарничном поступку утврђење накнаде за одузето земљиште, да се не ради о спору који је настао у току и поводом стечајног поступка, као и да то што је противник предлагача ЂЂ у стечају, не значи да је привредни суд стварно надлежан за даље поступање, већ да је стварно и месно надлежан за даље поступање Основни суд у Смедереву.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку – ЗВП („Службени гласник СРС“ бр.25/82 и 48/88 и „Службени гласник РС“ бр.46/95, 18/05, 85/12, 45/13, 55/14, 6/15 и 106/15) и одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18-УС, 87/18 и 88/18-УС), утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Смедереву.

Градска управа Смедерева, Комисија за враћање земљишта је уз поднесак број 461-239/91-07 од 14.12.2015. године, 28.12.2015. године, доставила Основном суду у Смедереву списе предмета са правноснажним решењем о утврђивању права на новчану накнаду, ради одређивања накнаде за одузето земљиште. У образложењу истог је наведено да је допунским решењем Комисије за расправљање по захтеву за враћање земљишта Градске управе Смедерево број 461-239/91-07 од 26.10.2015. године, утврђено да АА, ББ, ВВ и ГГ имају право на новчану накнаду и то за кат.парцелу број .. површине 90,90 ари КО ... од обвезника враћања ДД из ... и то за земљиште које је одузето на основу пољопривредног земљишног фонда. Поднеском од 23.02.2016. године, противник предлагача ЂЂ у стечају, истакао приговор стварне и месне ненадлежности Основног суда у Смедереву за поступање у овом предмету и предложио да суд донесе решење којим ће се огласити стварно и месно ненадлежним за поступање у овом предмету и по правноснажности истог предмет уступи на даље поступање Привредном суду у Пожаревцу.

Одредбом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, је прописано да, основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд. Одредбом члана 25. став 1. тачка 4. овог закона између осталог, да, привредни суд у првом степену суди у споровима поводом реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја осим спорова за утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја. Одредбом става 2. овог члана између осталог, да, привредни суд у првом степену води поступак стечаја и реорганизације и води ванпарничне поступке који произилазе из примене Закона о привредним друштвима.

Одредбом члана 88 Закона о стечају („Службени гласник РС“ бр. 104/09, 99/11, 71/12 – УС, 83/14, 113/17, 44/18 и 95/18) је прописано да, у тренутку наступања правних последица отварања поступка стечаја прекидају се сви судски поступци у односу на стечајног дужника и на његову имовину, сви управни поступци покренути на захтев стечајног дужника, као и управни и порески

поступци који за предмет имају утврђивање новчане обавезе стечајног дужника. Одредбом члана 89. став 1. овог закона, да, судски поступак из члана 88 овог закона, у којем је стечајни дужник тужилац, односно предлагач, наставља се када стечајни управник обавести суд пред којим се води поступак да је преузео поступак.

Према томе, како је предмет овог поступка одређивање накнаде за експроприсану непокретност у смислу члана 132. ЗВП, а привредни суд у првом степену води ванпарничне поступке који произилазе из примене Закона о привредним друштвима, дакле, не ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, без обзира на то што је противник предлагача ЂЂ у стечају, то је за даље поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Смедереву, на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о уређењу судова.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**